

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

02 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Nadejda TOMA
Liliana CATAN
Ion GUZUN

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Pasat Liliana, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 martie 2022, în cauza penală privind-l pe

GRAUR Iurii XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 25.10.2021 – 16.11.2021;

Instanța de apel: 15.12.2021 – 01.03.2022;

Instanța de recurs: 03.08.2022 – 02.11.2022.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Sorooca, sediul Central, din 16 noiembrie 2021, cauza fiind examinată conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală Graur Iurii a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 8 (opt) luni.

În baza art. 90 Cod penal pedeapsa s-a suspendat pentru perioada de probațiune de 2 (doi) ani, dacă nu va săvârși o nouă infracțiune, va respecta condițiile probațiunii și prin comportarea sa va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Instanța de fond s-a expus asupra corpurilor delictive pe prezenta cauză.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Graur Iurii la 01.10.2021, fiind sub influența băuturilor alcoolice și fiindu-i anulat dreptul de a conduce mijloace de transport, intenționat, încălcând cerințele punctului 14) lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, care stipulează că „conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe

contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere”, a urcat la volanul autoturismului de model „Ford Tranzit”, cu nr/î XXXXX, pe care l-a condus pe drumurile publice din XXXXX, unde aproximativ în jurul orelor 19:00, a fost stopat de către colaboratorii de poliție ai INSP a DP Regiunea Nord, aflați în exercițiul funcției, și ca rezultat fiind verificat și suspectat în consumul băuturilor alcoolice și conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, a fost supus testării alcoolscopice cu alcotestul din dotare „Drager”, în urma cărui fapt s-a constatat că, concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de către conducătorul Graur Iurii conform extrasului de tichet nr. 6544 din 01.10.2021, ora 19:11, era de 0,61 mg/1, care conform art. 134¹² alin. (3) Cod Penal și conform Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 296 din 16.04.2009 privind modul de testare alcoolscopice și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, se califică drept stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Graur Iurii a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, adică conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, acțiune săvârșită de către o persoană care nu dispune de permis de conducere.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către procuror care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie exclusă aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

În motivarea cererii s-a invocat că, instanța de judecată, stabilind just circumstanțele cauzei și calificând corect acțiunile lui Graur Iurii, la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de faptul că la stabilirea pedepsei este necesar de a lua în considerație criteriile de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 75 Cod penal.

S-a menționat faptul că inculpatul nu este la prima abatere penală, ci la a 4 abatere penală din categoria infracțiunilor săvârșite în domeniul transporturilor. S-a constatat că instanța de judecată la aplicarea pedepsei cu suspendare condiționată lui Graur Iurii nu a ținut cont de faptul că acesta anterior a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, pentru conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, fără a deține permis de conducere, pentru care instanța de judecată i-a aplicat pedeapsă sub formă de închisoare și în pofida acestui fapt, Graur Iurii din nou a urcat la volanul autoturismului fără a deține permis de conducere și fiind în stare de ebrietate, astfel ignorând totalmente principiile legale ce trebuie respectate într-un stat și prin acțiunile sale punând în pericol nu doar viața și sănătatea sa dar și a celorlalți participanți la traficul rutier.

Instanța de judecată s-a condus de faptul că inculpatul a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată și în așa fel a ușurat mult desfășurarea procesului penal, însă nu a luat în considerație faptul că declarațiile inculpatului privind căința sinceră, în coroborare cu comportamentul ultimului și atitudinea față de fapta comisă,

au avut un caracter pur formal, date numai cu scopul de a fi pedepsit mai blând pentru infracțiunea săvârșită.

Cu toate acestea, inculpatul nu și-a făcut concluziile cuvenite despre pericolul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, fără a deține un permis de conducere, din nou, cu intenție, a comis o infracțiune din domeniul circulației rutiere.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 01 martie 2022, apelul procurorului a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond, constatând ca fiind dovedită fapta penală comisă de către inculpat, ținând cont de prevederile legale a art. 61 și 75 Cod penal, i-a stabilit lui Graur Iurii pedeapsa în limitele sancțiunii art. 264¹ alin. (4), măsura de pedeapsă stabilită de instanță fiind adecvată faptei comise de el, fiind totodată respectate și prevederile legale a art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Suplimentar, instanța de apel a apreciat ca legală și întemeiată poziția instanței de fond în latura ce privește aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal la stabilirea pedepsei inculpatului.

Astfel, potrivit prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea condiționată a executării pedepsei îl exercită organele competente, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv.*

Prin urmare, instanța de fond reieșind din gradul de pericol social sporit al faptei comise de inculpat, împrejurările și modalitatea de comiterea faptei infracționale, recunoașterea faptei și căința sinceră a acestuia, justificat a conchis, că corectarea și educarea inculpatului este posibilă fără izolarea acestuia de societate, însă cu stabilirea unui termen de probă la limita maximă prevăzută de lege.

În circumstanțele menționate, nu s-a găsit temei de a considera pedeapsa stabilită lui Graur Iurii ca blândă, iar argumentele aduse în apel nu au putut servi drept temei pentru agravarea pedepsei inculpatului.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală,

solicitând casarea deciziei în latura penală, cu excluderea prevederilor art. 90 Cod penal.

În motivare recurentul a indicat că, pedeapsa stabilită de instanța de fond și menținută de cea de apel în privința inculpatului este contrară principiilor de individualizare a pedepselor, nefiind luate în considerație toate circumstanțele cazului, gravitatea infecțiunii, personalitatea inculpatului.

Instanțele de judecată nu au luat în considerație și faptul că anterior Graur Iurii a fost judecat de mai multe ori pentru infracțiuni analogice și nu a tras concluzii necesare.

Cu toate acestea instanța de fond, susținută și de instanța de apel, consideră oportun de a-i aplica lui Graur Iurii în continuare prevederile art. 90 Cod penal, ceea ce considerăm că nu-l va reeduca pe inculpat și va încuraja și alte persoane să săvârșească infracțiuni.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.*

Din conținutul recursului se constată că procurorul face trimitere la temeiurile de casare stipulate de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, menționând că prin decizia contestată, inculpatului i-a fost aplicată o pedeapsă prea blândă raportată la faptele comise de acesta, de aceea, la caz, a fost aplicată pedeapsa individualizată contrar prevederilor legale, instanța nemotivându-și suficient hotărârea în acest aspect, adică critică primordial aplicarea art. 90 Cod penal față de inculpat.

Verificând materialele dosarului în raport cu criticele enunțate, Colegiul penal conchide că la judecarea apelului instanța a examinat prezenta cauză penală în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) și 101 Cod de procedură penală, a ținut cont de motivele expuse de instanța precedentă, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunilor incriminate în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

Instanța de apel și-a motivat concluzia prin statuarea faptului că a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală în coraport cu prevederile art. 90 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana vinovatului, de circumstanțele

care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Față de cele ce preced, Colegiul penal consideră că temei pentru aplicarea unei pedepse mai aspre, cu închisoare reală, în privința inculpatului la moment nu se constată, or, pedeapsa stabilită răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Instanța de recurs notează că, pentru a se reține eroarea de drept stipulată în pct. 10) și pentru a se statua că s-au aplicat pedepse individualizate contrar exigențelor legale, instanțele de fond urmau să facă abstracție de prevederile art. 75 și 90 Cod penal, care reglementează criteriile generale de individualizare a pedepselor și condițiile de aplicare a institutului suspendării condiționate, în raport cu circumstanțe agravante și atenuante etc., ținând seama de limitele stabilite în partea specială a Codului.

Colegiul penal respinge ca neîntemeiat argumentul procurorului precum că, pedeapsa stabilită acestuia este prea blândă și una inechitabilă, din considerentul că aceasta este echitabilă și direct proporțională caracterului și gradului prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, motivului și scopului celor comise, persoanei celui vinovat, caracterului, circumstanțelor ce atenuează sau agravează răspunderea, și anume, la caz, trebuie avute în vedere că inculpatul a comis infracțiuni, a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află.

Mai mult ca atât, procurorul, solicitând excluderea prevederilor art. 90 Cod penal la aplicarea pedepsei în privința inculpatului, nu a invocat careva motive care ar justifica aplicarea unei pedepse cu executare reală, or, criticile formulate de procuror au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale și în instanța de apel și cărora li s-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie, iar argumentele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare în sensul rejudecării deciziei instanței de apel.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul concluzionează că, instanța de apel a pronunțat o decizie întemeiată și motivată, care corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, iar temeiurile invocate nu persistă în cauză, fapt ce permite declararea inadmisibilității recursului pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-a aplicat inculpatului pedeapsa individualizată conform prevederilor legale, astfel încât recursul ordinar declarat de procuror este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală,

Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar criticele din recursul înaintat de procuror sunt vădit neîntemeiate.

8. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Pasat Liliana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 martie 2022, în cauza penală privindu-l pe GRAUR Iurii XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 15 decembrie 2022.

Președinte

Nadejda TOMA

Judecător

Liliana CATAN

Judecător

Ion GUZUN